

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτὴ κατ' ἐξαμηνίαν.

Οἴκοθεν 2 Ἰανουαρίου 1884

Κύριε Συντάκτη τοῦ «Φορολογουμένου»
 Μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος σύμπας σχεδὸν ὁ ἐγγύριος τύπος ζητεῖ νὰ μάθῃ παρὰ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκειται ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἡμετέρου λιμένος. Ὁ τόπος ζητεῖ νὰ φωτισθῇ, καὶ καθήκον ἔχουσι πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ τὸν φωτίσωσι νὰ τὸ πράξωσι μετὰ θάρρους.— Ἐπειδὴ δ' ἐγὼ ἀνέκαθεν παρηκολούθησα τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ διὰ νὰ παραλείψω τὰ παρελθόντα, ἰδίως ἀπὸ τοῦ μηνὸς ἀπριλίου τοῦ λήξαντος ἔτους δημοσίᾳ, κατὰ τὸ πέρασ τῆς λογοδοσίας μου, ἐπίστησα τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ λεγομένου λιμενικοῦ ζητήματος, ὡφείλον, ἅμα μεταβάς εἰς Ἀθήνας, νὰ ἐξακριβώσω τὰ συμβαίνοντα, καὶ νὰ φωτίσω τοὺς συμπληρίτας μου περὶ τῶν διατρεχόντων. Ἀπὸ ἐμελέτησα ἐπισταμένως πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα, ἀπηύθυνα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν γνωστὴν ὑμῖν ἐπερώτησίν μου τῆς 3ης Δεκεμβρίου, εἰς ἣν μέχρι τοῦδε ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν ἀπήντησεν, ἐπιφυλαχθεὶς, φαίνεται, νὰ τὸ πράξῃ μετὰ τὰς ἐορτάς.
 Ἄλλὰ διὰ τῆς ἐπερωτήσεώς μου ἐκείνης λύεται ἡ ἀπορία τῶν παρενοχλούντων τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν.—Τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8,441 τῆς 15ης Νοεμβρίου διαταγῆς του φέρει εἰς γνῶσιν τῆς ἐπιτροπῆς τὰ ἑξῆς:

Κύριον Νομάρχην κτλ.

Ἀνακοινούμεν ὑμῖν, ὅπερ κατὰ παραδρομὴν παρελείφη μέχρι τοῦδε, ὅτι δι' ἀποφάσεως ἡμῶν ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου, συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, συνηστήσαμεν ἐπιτροπὴν, κτλ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

Καὶ τῶνόντι, τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. τὸ Ὑπουργεῖον δι' ὁμοιαριθμοῦ διαταγῆς τοῦ συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. Ρονδὲλ, Οὐτὲν καὶ Σάουρωτ, καθήκον τῆς ὑποίας ἔσται νὰ ἐξετάσῃ καὶ προσδιορίσῃ ποῖα καὶ εἰς τί συνίστανται αἱ ἀνευρεθεῖσαι διαφοραὶ, κατὰ τί καθίσταται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου δυσχερεστέρα καὶ δαπανηροτέρα ὡς ἐκ τῶν διαφορῶν τούτων, καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ ἂν τοῦ Πασχάλ τὸ σχέδιον ἦναι ἢ οὐ ἐκτελέσιμον.

Εἰς αὐτὸ λοιπὸν τὸ σημεῖον διατελεῖ τὸ λιμενικὸν ζήτημα. Ἐπληροφορήθη μάλιστα ὅτι ἐν τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Οὐτὲν, ἤρξατο ἤδη τῶν προπαρασκευαστικῶν αὐτῆς μελετῶν.

Κατὰ ταῦτα, τὸ κοινὸν πρέπει νὰ ἔχῃ πλέον ὡς δεδομένον τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς.

Ἄλλὰ πῶς, ἠδύνατό τις εἰπεῖν, ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἔφθασεν εἰς τὸ παράτολμον τοῦτο συμπέρασμα; Ἐσχεν ἄρα γε ἡ ἐπιτροπὴ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ μέτρου τούτου; Εἶναι ἀ-

νάγκη, διὰ νὰ δυνηθῇ τὸ ἐνδιαφερόμενον κοινὸν νὰ σχηματίσῃ γνώμην ἀκριβῆ καὶ εὐσυνειδήτην περὶ τούτου, νὰ ἐκθέσω τί προκύπτει ἐκ τῶν ἐγγράφων, ἄτινα, τῆ αἰτήσεϊ μου καὶ τῆ αἰτήσεϊ τοῦ κ. Φωτήλα, κατετέθησαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Δὲν θὰ σχολιάσω διὰ μακρῶν, οὔτε θὰ ἐκφέρω ἀποτόμως τὴν γνώμην μου. Ὅ ἀφήσω τὰ πράγματα αὐτὰ νὰ πείσωσι τοὺς πάντας:

α'.) Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον περιέπλεξε τὸ ζήτημα εἰς τρόπον ἀκατανόητον, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὑποθέσεως, ἐναντίον τοῦ Νόμου.

β'.) Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ καλῶς ἐβάδισεν ἕως πρὸ ὀλίγου, ἀντιταχθεῖσα εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ Ὑπουργείου, τὸ μόνον δ' αὐτῆς ἀμάρτημα εἶναι ἴσως, τοῦλάχιστον διὰ τὰ μέλη ἐκεῖνα, ἄτινα διάφορον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον εἶχον γνώμην, ὅτι δὲν πρρητήθησαν ὡς ἐπίστησαν ὅτι ἡ γνώμη αὐτῶν περιεφρονεῖτο.

Θὰ ἐξιστορήσωμεν τὰ συμβάντα μόνον ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ λιμένος.

Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 523. τῆς 25 Ἰανουαρίου 1883 ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφέρει ἐν συνόψει ταῦτα: Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 176 ἐγγράφον του ὁ ἐργολάβος ἐποίησε τὴν διακοπὴν τῶν ἔργων, μέχρις οὐ λυθῇ τὸ χωρίζον αὐτὸν καὶ τὴν ἐπιτροπὴν κεφαλαϊῶδες ζήτημα. Ἄλλ' ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1ης πράξεώς τῆς μὴ ἀναγνωρίζουσα ὅτι ὑφίσταται ζήτημα κεφαλαϊῶδες, γνωμοδοτεῖ, κατὰ πλειονοψηφίαν, νὰ κηρυχθῇ ἐκπτώτος ὁ ἐργολάβος.

Ὁ κ. Νομάρχης, ἐξακολουθεῖ τὸ ἔγγραφο, προσεκάλεσε τὸν ἐργολάβον ν' ἀποφανθῇ ἂν δέχεται συμβιβαστικὴν πρότασιν μειονοψηφίας (κ. Κανακάρη καὶ Δημητροπούλου). Ὁ ἐργολάβος, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 178 ἐγγράφου του, ἀποστέρει τὴν πρότασιν, ἀπαντᾷ δὲ ἐπὶ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ ἔργα του ἐντὸς 8 ἡμερῶν.

Φρονεῖ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐξευρεθῇ μέσον μὴ ἀντρέπον τὰς βάσεις καὶ τοὺς οὐσιώδεις ὅρους τῆς συμβάσεως.— Ἄλλ' ὁ ἐργολάβος ζητεῖ νὰ διορισθῶσιν ἐμπειροτέχναι ὅπως βεβαιώσωσιν ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ τῆς ὑπὸ τούτου ὑπολογισθείσης ποσότητος ὑλικοῦ, ἀλλ' ὅτι, ἔνεκα τῶν κατακαθίσεων, ἀπαιτεῖται ὑλικὸν πλείοτερον, διὰ τὸ ὅποιον ζητεῖ ν' ἀποζημιωθῇ, νὰ διαλυθῇ δὲ ἡ σύμβασις καὶ νὰ ἐκτελέτῃ τὸ ἔργον ὑπὸ νέας συμφωνίας. Τοιαῦτα ὅμως ἀξιώσεις, ἐξακολουθεῖ ἡ ἐπιτροπὴ, ἀντίκεινται εἰς τὸ ῥητὸν ἄρθρον 23 τῆς συμβάσεως, καθ' ὃ οἰκιδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ποσότης τῶν χρησιμοποιηθέντων ὑλικῶν, ἢ τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, εἴτε ἡ ποσότης εἶναι ἀνωτέρα ἢ κατωτέρα ἐκείνης, ἢν προϋπολόγισεν ὁ κ. Πασχάλ, καὶ οἰκιδήποτε καὶ ἂν ὦσιν αἱ κατακαθίσεις αἱ προσελθοῦσαι ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, ἢ ἐκ τῶν τρικυμίων, ἢ

κάθε ἄλλης αἰτίας προβλεπομένης ἢ μὴ, μὴ ἐξαίρουμένων καὶ τῶν θεομηνιῶν, ὁ κ. Μανιὰκ συναινεῖ καὶ ἀναλαμβάνει τὰ πάντα κατ' ἀποκοπὴν ἰδίῳ αὐτοῦ κινδύνῳ καὶ εὐθύνῳ.

Φρονεῖ λοιπὸν ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ἡ πλειονοψηφία ἐνέμεινεν ἀπαρασαλεύτως εἰς τὸ ἑαυτῆς καθήκον, θεωρήσασα τὰς μὲν ἀξιώσεις ταύτας ἀντικειμένους εἰς τὴν σύμβασιν, τὴν δὲ ἐξέτασιν καὶ ἐξακριβώσιν τούτων ἀλυσιτελεῖ καὶ ἀεκοπον ὑπὸ νομικὴν ἔποψιν. Ἐὰν, προσθέτει ἡ ἐπιτροπὴ, τὸ στάδιον τῆς ἐπιεικειᾶς ἀνοιχθῇ, εἰς τὸν βωμὸν τῆς ὁποίας ἀνάγκη καθ' ὑπόθεσιν νὰ θυσιασθῇ τὸ αὐστηρὸν δίκαιον, τότε βεβαίως ἐξ ἄλλων ἀρχῶν ἀναχωροῦντες, καὶ ὑπὸ ἄλλων σκέψεων ὀδηγούμενοι, θέλομεν φθάσει εἰς ὄλωσ ἄλλοια συμπεράσματα. Πλὴν δὲν πρόκειται νῦν περὶ τούτου, ἀλλὰ περὶ τῆς καθαρῶς νομικῆς ἐπόψεως, ὑφ' ἣν καὶ ὁ ἐργολάβος προσέβαλε τὰς ἀξιώσεις του.»

Τὸ Ὑπουργεῖον ἐσιώπησεν ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου γεγονότος μέχρι μεσοῦντος τοῦ Ἀπριλίου, ἤτοι ἐπὶ πρεῖς μῆνας τοσοῦτον ἐφρόντιζε περὶ τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ τόπου τούτου. Ἀπαντᾷ δὲ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3,004 ἐγγράφου του τῆς 14ης Ἀπριλίου. Διευθύνει γνωμοδότησιν τοῦ συμβούλου κ. Σαυνοπούλου, συμβουλεύει τὴν παράδοχὴν τῆς γνώμης αὐτοῦ, διότι νομίζει ὅτι ὁ ἐργολάβος ἀπικλάσσειται τῆς συμβάσεως, καθόσον, καὶ ἂν κατὰ τὸ ἄρθρον 23 ἀνέλαβεν εἰς βῆρος αὐτοῦ τὰ πάντα, ὅμως αἱ κατακαθίσεις ὑπερέβησαν πᾶσαν εὐλογον προσδοκίαν, καὶ εἰσὶν ἐκτάκτως ὑπέρμετροι, οὐδὲως ἐμποδίζουσαι τὴν διάλυσιν.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἐνθέρμως συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ ἐργολάβου, τὰ ὅποια, ἂν στηρίζωνται ἐπὶ τοῦ νομίμου καὶ τοῦ δικαίου, οὐδεὶς διανοεῖται νὰ παραβλάψῃ.— Λέγει λοιπὸν: Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ χρησιμοποίησῃ τὰ μέχρι τοῦδε τελεσθέντα δι' ἄλλου ἐργολάβου, οφείλει ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἐργολάβον (Μανιὰκ) καὶ διὰ τὴν περιπλέον τῆς συμβάσεως ἐκτελεσθεῖσαν ἐργασίαν. Ὅθεν, ἐξακολουθεῖ, μὴ ἐπιθυμοῦντες τὴν ζημίαν τοῦ κ. Μανιὰκ, δυναμένου νὰ δικαιοθῇ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων (sic)! ἂν ἡ διαφορὰ ἐφθανε μέχρις αὐτῶν, φρονοῦμεν καλὸν ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν ἴδιον Μανιὰκ ἡ ἐξακολούθησις ὑπὸ ἄλλου ὁμοῦ συμφωνίας.— Ἐσμὲν πρόθυμοι, ἔνεκα τούτου, νὰ στείλωμεν Γάλλον μηχανικὸν νὰ ἐξετάσῃ καὶ συντάξῃ τὸν προσήκοντα κατὰ μονάδα προϋπολογισμόν, (τὸν προσήκοντα κατὰ μονάδα προϋπολογισμόν ἐσθυσεν ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου σχεδίου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τότε κ. Τρικουπῆς, καὶ ἔθεσεν εἰς τὸ περιθώριον «τὰ προσήκοντα τῆς μεταρρυθμίσεως διαγράμματα καὶ τὸν προϋπολογισμόν»).

Ἐκ τοῦ ἐγγράφου τούτου προκύπτει ὅτι τὸ

Υπουργείον, έναντίον του ΡΚΘ'. Νόμου περί λιμένων, καθ' ὃν ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐνεργεῖται κατὰ τὰ περί δημοσίων ἔργων διατεταγμένα ὑπὸ τὴν ἀμεσον διεύθυνσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὑπεισηλθεν εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ἐπιτροπῆς, περιεφρόνησε τὴν γνώμην αὐτῆς, ὑπέδειξε κινδύνους, πρὸς ἐκπτώσιν αὐτῆς, καὶ ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γνώμην τοῦ παρ' αὐτῇ νομικοῦ συμβούλου ὡς τὴν μόνην ἀποδεκτὴν.—Ποῦ λοιπὸν εὔρε τὸ Υπουργεῖον, ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐμπειροτεχνῶν, ὡς διατείνεται εἰς τὸ ἀνω μνημονεύμενον ὑπ' ἀριθ. 8441 ἐγγράφου του; Παρατηρῶ καὶ τοῦτο ἐνταῦθα ὅτι τὸ Υπουργεῖον ἔσπευσε νὰ διευθύνῃ τὴν γνωμοδότησίν τοῦ κ. Σανοπούλου πρὸς τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ νὰ τὴν πιέσῃ νὰ τὴν παραδεχθῇ, ἀφοῦ εἶχε κατὰ νουν νὰ λάβῃ καὶ τὴν γνώμην τῆς ὀλομελείας τῶν νομικῶν συμβούλων. Καὶ τῷ ὄντι τὴν 3ην Μαΐου διεύθυνε τὴν γνωμοδότησιν Σανοπούλου πρὸς τὸν δικαστικὸν σύμβουλον, οὗτος δὲ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 46,670 ἐγγράφου τῆς 22ας Ἰουνίου διεύθυνε πρὸς τὸ Υπουργεῖον τὴν γνωμοδότησιν ὅλων τῶν συμβούλων.

Ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ κ. Νομάρχου, δι' ἐγγράφου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2,992 τῆς 3ης Ἰουνίου διεύθυνε πρὸς τὸ Υπουργεῖον νέαν πρᾶξιν τῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἧς αὕτη ἐμμένει εἰς τὴν ἐρμηνείαν καὶ γνώμην τῆς. Πόρισμα δὲ, λέγει, τῆς ἐρμηνείας ταύτης εἶναι ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ οὔτε ἐνδιαφέρεται νὰ ἐξακριβώσῃ ἀνὰ καὶ πόσαι κατακαθίσεις συνέβησαν, οὔτε νὰ προέλθῃ εἰς συμφωνίαν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐργολάβου περὶ νέων τιμῶν.

Τὸ Υπουργεῖον δὲν ἀπήντησεν ἀμέσως.—Ὁ ἐργολάβος τὴν 27ην Ἰουνίου διαβιβάζει ἐγγράφον πρὸς τὸν κ. Υπουργόν, ὅπερ ἴσως φανῇ παράδοξον.—Ζητεῖ δι' αὐτοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 47 τῆς συμβάσεως, ἧτοι τὸν διορισμὸν πραγματογνωμόνων πρὸς λύσιν τῆς διαφωνίας. Ἀλλὰ, προσθέτει, διὰ νὰ μὴ σταματοῦν τὰ ἔργα, θὰ κρίνετε βεβαίως ἐπιγόν, μέχρις τῆς ὀριστικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, ν' ἀποφασίσῃτε τὴν ἀμεσον ἐξακολούθησιν τῶν ἔργων, ἀντὶ πληρωμῆς 300,000 φρ. ἀπέναντι τῆς τελεσθείσης ἐργασίας, καὶ τῆς πληρωμῆς ἀναλόγου τινος ποσοῦ μηνιαίας κλπ.

Καὶ εἶπον τὸ ἐγγράφον τοῦτο παράδοξον, διότι ὁ κ. Μανιὰκ αὐτὸ κυρίως ἰσχυρίζεται, ὅτι τὸ ἔργον εἶναι ἀνεκτέλεστον κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ.—Πῶς λοιπὸν ἐζήτει παρὰ τοῦ Υπουργεῖου τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἔργων; Δι' αὐτοῦ δὲν ἐνισχύονται τὰ ἀδόμηνα, τὰ ὅποια δὲν ἐδίστασε καὶ αὐτὸς ὁ κ. Νομάρχης ν' ἀναφέρῃ πρὸς τὸ Υπουργεῖον διὰ τοῦ προμνημονευθέντος ἐγγράφου τοῦ 523, ὅτι ὁ ἐργολάβος προσέφυγεν εἰς τὴν διακοπὴν πρὸς ἐκπτώσιν μάλλον καὶ ἵνα χρησιμεύσῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ληφθὲν ἄκρον τοῦτο μέτρον πρὸς ἐξανάγκασιν τῶν ἀρμοδίων εἰς παραδοχὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἀξιώσεών του;

Τὸ Υπουργεῖον ἀπήντησεν εἰς τὸ ἐγγράφον τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 3ης Ἰουνίου, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5,756 ἐγγράφου τοῦ τῆς 9ης Ἰουλίου.—Τὸ συμφέρον ἐπιβάλλει, γράφει τὸ Υπουργεῖον, πρὶν ἢ ἡ ἐπιτροπὴ τραπῇ τὴν δικαστικὴν ὁδὸν, νὰ ἐξετάσῃ προηγουμένως ἂν ἡ προσφυγὴ αὕτη ὠφελῇ ἢ ἦναι ἀπώλεια χρόνου, καὶ καλὸν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ γνωμοδότησις Σανοπούλου καὶ λοιπῶν περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδημόνων.

Ὅθεν ἐθεωρήσαμεν καλὸν, λέγει, συμφώνως πρὸς εὐχὴν διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ 1ῃ πρᾶξιν τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ συστήσωμεν ἐπιτροπὴν, ἵν' ἀποφανθῇ ἂν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ μὴ τὸ σχέ-

διον τοῦ Πασχάλ. Πρὶν τούτου ὅμως συνιστῶμεν γνώμην Ρονδὲλ περὶ κατασκευῆς 100 μέτρων κυματοθραύστου πρὸς τὸ ἀρκτικοδοτικὸν μέρος τοῦ μῶλου ἀγίου Νικολάου. Οὗτος καὶ αὐθύπαρκτον χρησιμότητα θέλει ἔχει, καὶ τὴν ἐπιτροπὴν θέλει διαφωτίσει.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο περιέχει μεγάλας ἀνακριβείας.—Τὸ Υπουργεῖον φοβεῖται τὴν δικαστικὴν ὁδὸν, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ δὲν εἶχε ἐκφράσει τοιαύτην τινὰ γνώμην, διότι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε σημειωθέντων ἐν μόνον ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε κηρύξει ἐκπτώτον τὸν ἐργολάβον, καὶ ἐζήτει παρὰ τοῦ Υπουργεῖου τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἀποφάσεώς της, τοῦτο δὲ ἠρνεῖτο τὴν ἐγκρισίν του, καὶ προέβαλλε γνώμην ἰδίαν.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἐγγράφῳ τὸ Υπουργεῖον παραμορφώνει τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων ἰσχυρίζομενον, ὅτι συμφώνως πρὸς εὐχὴν διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ προβαίνει εἰς τὴν σύστασιν ἐπιτροπῆς ἐμπειροτεχνῶν. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐξέφρασε τοιαύτην εὐχὴν, τούναντίον μετ' ἐπιμονῆς ἐνέμεινε εἰς τὴν γνώμην τῆς νὰ κηρυχθῇ ἐκπτώτος ὁ ἐργολάβος. Καὶ λέγοντες ἐπιτροπὴν, ἐνοουῦμεν τὴν πλειονοψηφίαν, διότι αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν, δὲν δύναται δὲν γένηται λόγος περὶ μεμονωμένης τινος γνώμης ἢ εὐχῆς, διότι τότε ἡ γνώμη αὕτη, ἢ εὐχὴ αὕτη, δύναται νὰ ἦναι γνώμη ἢ εὐχὴ μέλους τινος, μελῶν τινων, οὐχὶ ὅμως καὶ τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἐγγράφον τοῦτο προβάλλει καὶ νέαν τινὰ γνώμην. Συνιστᾷ τὴν κατασκευὴν 100 μέτρων κυματοθραύστου, παραδεχόμενον ὡς ὀρθὴν τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ κ. Ρονδὲλ.—Ὁ κ. Ρονδὲλ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Υπουργεῖου ἐνταῦθα, ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῶν κατατεθέντων ἐγγράφων, καὶ μελετήσας τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κ. Μανιὰκ, ὑπέβαλε μακρὰν ἔκθεσιν πρὸς τὸ Υπουργεῖον, ἐν ἣ δὲν θεωρεῖ ἑαυτὸν ἀναρμόδιον καὶ περὶ τοῦ νομικοῦ ζητήματος ν' ἀποφανθῇ, δικαίων κατὰ πολὺ τὰς ἀξιώσεις τοῦ κ. Μανιὰκ, καὶ γνώμην ἰδίαν προβάλλει τὴν κατασκευὴν τοῦ νέου κυματοθραύστου, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους.

Τὸ κοινὸν δύναται νὰ κατανοήσῃ ἐκ τῶν προεκτεθέντων ὅτι ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Υπουργεῖου νὰ δώσῃ ὀρισμένην διεύθυνσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἐναντίον τῶν γνώμῶν τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς, σπουδαίαν ἐξήσκησεν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐπιτροπῆς, ἧτις ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ καταρτίσῃ ἐν πλειονοψηφίᾳ ὀρισμένην τινὰ γνώμην.

Ὁ κ. Νομάρχης διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ 5, 563 τῆς 12ης Ἰαυγούστου διαβιβάζει πρὸς τὸ Υπουργεῖον πρᾶξιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Υπουργεῖου περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐμπειροτεχνῶν καὶ περὶ κατασκευῆς κυματοθραύστου 100 μέτρων.

Ἀλλ' ἐν τῇ πρᾶξιν ταύτῃ κατηρτίσθη πλειονοψηφουσα γνώμη; Οὐχί.—Ὁ κ. Νομάρχης ὡς πρόεδρος ἀποδέχεται καθ' ὀλοκληρίαν τὴν πρότασιν. Ὁ κ. Κανακάρης ἀποδέχεται ὑπὸ ὄρους, ἧτοι 1) νὰ γίνῃ ἡ κατασκευὴ τοῦ κυματοθραύστου νὰ γίνῃ ἡ μελέτη τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ πρὸς πληροφορίαν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ οὐχὶ πρὸς ἀνατροπὴν τῆς συμβάσεως. 2) μετὰ τῶν ἐμπειροτεχνῶν ἀφ' ἐξ ὧν πρέπει νὰ ἦναι ὁ κ. Πασχάλ.—Ὁ κ. Ἀντωνόπουλος δέχεται τὴν πρότασιν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ προηγηθῇ ἡ μελέτη τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐμπειροτεχνῶν, μετὰ δὲ τὴν μελέτην νὰ προβῶσιν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ κυματοθραύστου.—Οἱ κ. κ. Ἀλεξόπουλος καὶ Δημητρόπουλος ἀποκρούουσι, διότι, λέγουσι, τοῦτο ἔ-

σται ἐπίσημος ἀνατροπὴ τοῦ συστήματος τῆς κατασκευῆς τοῦ λιμένος καὶ τῆς συμβάσεως καὶ θέλει χρησιμεύσει ὡς βᾶσις τῆς κατὰ κίβον ἐπιζητουμένης ἐκτελέσεως τοῦ ὅλου ἔργου.

Τὸ Υπουργεῖον κατενόησεν ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς ἀνω πρᾶξεως, διότι κυρίως εἶπεν δὲν ἦτο πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἔκθεσις γνώμῶν. Διὸ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,018 ἐγγράφου τοῦ τῆς 29ης Αὐγούστου ζητεῖ νὰ προσκληθῇ ὁ κ. Ἀντωνόπουλος, καὶ ν' ἀποφανθῇ ἄνευ ὄρων.—Περατοῦται δὲ τὸ ἐγγράφον τοῦτο ὡς ἐξῆς: Τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ κατεπεῖγον τοῦ ζητήματος κατανοεῖτε κύριε Νομάρχα!! Ἡ ὑπόθεσις πλέον ἐξέφυγε τῶν χειρῶν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ συνεκεντρώθη ἐκεῖ, ἐν τῷ τμήματι τῶν δημοσίων ἔργων.

Ὁ κ. Νομάρχης ἀπαντᾷ διὰ τοῦ ἐγγράφου 6,748 τῆς 3ης Σεπτεμβρίου. Πληροφορεῖ ὅτι ὁ κ. Κανακάρης δέχεται, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ κ. Ἀντωνόπουλος. Καὶ ὁ κ. Ἀντωνόπουλος δικαιολογεῖ τὴν γνώμην του ὡς ἐξῆς: 1) Δὲν δέχεται τὴν κατασκευὴν τοῦ κυματοθραύστου, διότι ὁ ὄρος τῆς πληρωμῆς ἀντιβαίνει εἰς ἡμελιώδη διάταξιν τῆς συμβάσεως. 2) Θὰ καθιερωθῇ κακὸν προηγούμενον. 3) Δὲν εἶναι βεβαίον ἂν τὰ 100 μέτρα θ' ἀποτελέσουν ποτὲ μέρος τοῦ ὅλου, ἢ θὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀφετηρία νέου σχεδίου.

Ὁ κ. Νομάρχης ἔκρινε καλὸν νὰ ὑποβάλλῃ καὶ εὐλόγως, σκέψεις τινὰς περὶ τῶν ἐπιπρατουσῶν ἐν τῷ τόπῳ γνώμῶν καὶ κρίσεων τῶν πολιτῶν περὶ τοῦ ἐν λόγῳ κυματοθραύστου.

Τὸ Υπουργεῖον, τὸ ὅποσον δὲν ἐφρόντιζε τόσον περὶ τοῦ κυματοθραύστου τῶν 100 μέτρων, διότι τὴν ἰδέαν ταύτην εἶχε ρίψει μόνος ὁ κ. Ρονδὲλ, παρητήθη ἐντελῶς τοῦ μέτρου τούτου, καὶ προέβη εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἐπιτροπῆς.—Ὁφείλω νὰ σημειώσω ὅτι, πρὶν λάβῃ τὸ Υπουργεῖον ὀριστικῶς τὸ μέτρον ταῦτο, ὁ παρ' ἡμῖν Ἐμπορικὸς Σύλλογος, δι' ἐγγράφου τοῦ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου, ὑπέβαλε ἔντονον διαμαρτυρησιν, διερμηνεύων τὸ κοινὸν φρόνημα τοῦ τόπου. Δὲν θέλετε παρίδει, κύριε Πρόεδρε, γράφει ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος, καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως οἱ ὄροι τῆς μετὰξὺ τοῦ ἐργολάβου καὶ τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς συμβάσεως μείνωσιν ἀμετάτρεπτοι, διότι ἐν αὐτοῖς εὐρίσκει τὰς μόνακας ἐγγυήσεις οὐ μόνον τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, ἀλλὰ καὶ τῆς μὴ ἐπεκτάσεως τῆς καταβληθησομένης δαπάνης πέραν τῶν οικονομικῶν δυνάμεων τῆς πόλεως.

Καὶ ἐν τούτοις τὸ Υπουργεῖον μετὰ τινὰς ἡμέρας, καὶ ὀρισμένως τὴν 15ην Σεπτεμβρίου ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του, τὴν ὁποίαν ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἀνέφερα, περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς, ἐν ἣ δὲν συμπεριλαμβάνεται ὁ Πασχάλ, συμπεριλαμβάνεται ὅμως ὁ κ. Ρονδὲλ, οὗτις ἔχει ἐκφράσει ἤδη γνώμην ἐκ τῶν προτέρων περὶ τῶν ἀξιώσεων τοῦ ἐργολάβου.

Ἐδῶ εὐρίσκειται σήμερον τὸ ζήτημα.—Δὲν εἶναι τῆς παρούσης ὥρας νὰ ἐξετάσωμεν αὐτὸ ὑπὸ τὴν νομικὴν αὐτοῦ ἔποψιν, καὶ τοῦτο θὰ γίνῃ λίαν προσεχῶς, ὅτε καταδειχθήσεται τῷ κοινῷ, ὅτι ἡ ἀληθὴς γνώμη περὶ τοῦ δικαίου δὲν εἶναι ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ἀδικαιοφρονικοῦ κύρους τοῦ ἀρθροῦ 23 τῆς συμβάσεως. Παρατηρῶ μόνον ἀπὸ τοῦδε ὅτι καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν νομικῶν συμβούλων τὸ πολὺ ὅπερ ἔχει νὰ πάθῃ τὸ λιμενικὸν ταμεῖον εἶναι νὰ διαλυθῇ ἡ συμφωνία· οὐδέμια ἀποζημιώσεις ἀλλῆ διὰ τὸν ἐργολάβον ἐν τοιαύτῃ περιστάσει, διότι οἱ ἐπτά νομικοὶ σύμβουλοι παραδέχονται, ὅτι μετὰ τὴν διάλυσιν, καὶ καθόσον ἠθέλε χρησιμοποίησιν ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ τὸ παρὰ τοῦ ἐργολάβου συντελεσθὲν ἔργον, θέλει ἀποζημιώσῃ αὐτὸν διὰ τὴν ὑπὲρ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἔργου δαπάνην.

Ἄλλὰ, καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ὀρθὴ ἡ γνώμη τῶν νομικῶν συμβούλων, ὅπερ δὲν συμβαίνει, διότι παραδέχονται ὅτι καὶ σχετικὴ ἀδυναμία λύει τὴν σύμβασιν, ἐνῶ δὲν εἶναι τοῦτο ὀρθόν, ὡς παρετήρησα καὶ ἐν τῇ ἐπερωτήσῃ μου, (τὴν ὅποιον παρακαλῶ νὰ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ δημοσιεύσητε μετὰ τῆς παρούσης πρὸς πληρεστέραν τοῦ ζητήματος κατανόησιν, κατὰ τί κινδυνεύουν ἐκ τῆς δικαστικῆς ψήφου τὰ δικαιώματα τοῦ λιμενικοῦ ταμείου; Καὶ εἶναι ὁ ἐντεῦθεν κίνδυνος σπουδαιότερος τῆς φιλικῆς διαλύσεως τῆς συμβάσεως τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἐκτελέσεως κατὰ μονάδα τοῦ ἔργου;

Τὰ ἐντιμὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τὰ φρονούντα μεθ' ἡμῶν ὅτι ἔπρεπε νὰ κηρυχθῇ ἐκπτώτος ὁ ἐργολάβος, ἐὰν, μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς γνώμης αὐτῶν, ἀπεράσιζον νὰ παραιτηθῶσι, θὰ ἔσωζον ἴσως τὸ ζήτημα, διότι θὰ ἐδίδετο ἀφορμὴ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀθήναις νὰ μελετηθῇ μετὰ πλειοτέρας προσοχῆς. Τὸ κοινὸν ἐρησυχάζει, ἐφόσον ἡ ἐπιτροπὴ, ἥτις ἀντιπροσωπεύει τὸ κοινὸν φρόνημα περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος, δὲν θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ τὸ φωτίσῃ καὶ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν του. — Ὀφείλει ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ τεταγμένη ὡς ἀγρυπνος φύλαξ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου, εὐθὺς ὡς κατὶδὴ ὅτι ἀπίστια κατ' αὐτοῦ βυσσοδομεύονται, καὶ δὲν δύναται ἐπὶ πλέον ἀσφαλῶς νὰ περιφρουρήσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ λιμένος, ν' ἀποχωρήσῃ, νὰ παραιτηθῇ, καὶ νὰ καταστήσῃ γνωστοὺς τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς του.

Τὴν παρατήρησιν ταύτην φέρω, διότι ὡς ἀπὸ πολλοῦ καὶ διὰ τῆς λογοδοσίας μου ὑπέδειξα, φρονῶ ὅτι τὸ λιμενικὸν ζήτημα προώριστα νὰ γίνῃ ἀφορμὴ σπουδαιοτάτων διὰ τὴν πόλιν ζημιῶν, καθότι καὶ ἀνωθεν ὑπάρχει δυστυχῶς διαθεσις τὸ ἔργον νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ μονάδα, ἵνα μὴ οἱ λογαριασμοὶ περιορίζωνται εἰς τὸν στενὸν κύκλον τῆς συμβάσεως.

Κατανοεῖ πᾶς τις ἐντεῦθεν ὅποιοι κίνδυνοι ἀπειλοῦσι τὰ ζωτικώτατα συμφέροντα τῆς πόλεως ἡμῶν. Τὸ ἔργον δέον νὰ ἐκτελεσθῇ, ἀλλὰ μετὰ φρονήσεως· θέλω ἐκπληρώσει ἐν χρηστότητι τὸ καθήκον μου πρὸς τοὺς συμπολίτας μου, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν ὑπάρχει, φρονῶ, ἀκόμη καιρός.

Δέξασθε τὴν ἐκφρασὴν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου. Ὁ συμπολίτης Σίος Α. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

Περὶ δημοκρατίας.

Τὰ φιλελεύθερα σημερινὰ πολιτεύματα στηριζόμενα ἐπὶ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰ τῆς πολιτείας ἀπάντων τῶν πολιτῶν διὰ τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ συστήματος, θεωροῦνται καὶ δικαίως ὡς τὰ προσφεύστερα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὸν προορισμόν, ὃν ἕκαστος ἔθνος ἐπιδιώκει. Ἀλλὰ τὴν ἰσχὺν τῶν πολιτειῶν δὲν ἀποτελοῦσι μόνον οἱ τύποι τῶν πολιτευμάτων. Αἱ πολιτεῖαι ἀκμάζουσι πρὸ πάντων διὰ τῆς ἡθικῆς τῶν πολιτῶν δυνάμεως· αὕτη δὲ ἐξασθενεῖ, ἀφ' ἧς ἐποχῆς τὸ πολιτεῖμα ἐξαχρειωθῇ, καὶ τοῦτο συμβαίνει ἅμα ἀρχίσῃ νὰ λυμαινῆται τὴν πολιτείαν ἢ δημαγωγία ἢ δημοκρατία.

Ἡ πτώσις καὶ ἡ ἐξαχρείωσις τῆς ἀρχαίας πολιτείας τῶν Ἀθηναίων ἐξεπήγαγεν ἀφ' οὗ οἱ Ἰπέρβολοι, οἱ Κλέωνες καὶ λοιποὶ δημαγωγοὶ καὶ δημοκόποι, καθ' ὧν ἀντετάχθησαν οἱ Περικλεῖς, οἱ Σωκράτεις καὶ οἱ Δημοσθένεις, ἤρχισαν νὰ κολακεύωσι τὸ πλῆθος προσεταιριζόμενοι τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ διὰ τῆς παραμορφώσεως τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ὑπεβολῆς εἰς τὴν κρίσιν καὶ συζήτησιν τοῦ ὅχλου τοῦ ὠφελίμου ὡς ἐπιβλαβοῦς καὶ τοῦ δικαίου ὡς ἀδίκου.

Εἰς παραπλήσιαν περίστασιν εὕρισκόμεθα, ὡς μὴ ὠφέλις, καὶ ἡμεῖς, διότι ἀπὸ τινος χρόνου ἤρ-

ξατο νὰ λυμαινῆται καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς πολιτείαν καὶ κοινωσίαν δεινόν, ὅπερ μαρναίνει καὶ φθεῖρει αὐτήν. Βουλευόμεθα ἢ συζητοῦμεν περὶ τῶν συμφερόντων τῶ ἔθνεϊ ἢ τῶ δήμῳ καὶ οὐδὲ ὅλως διαφέρομεν τῶν ἀρχαίων ἐκείνων δημοκόπων ἢ δημοκόλων, ἂν ἀντὶ νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει τὸ ἀληθὲς συμφέρον, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν τῇ συνειδήσει ἡμῶν νὰ πρυτανεύῃ ἡ εὐστροφία καὶ ἀκραϊφνῆς ὑπηρεσία τοῦ καθήκοντος καὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων, προτιμῶμεν πῶς νὰ εὐαρεστήσωμεν ἐκείνους, οἵτινες διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμιτοῦ μέσου συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνοδίον μας ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ θὰ χρησιμεύσωσιν ἡμῖν εἰς τοῦτο καὶ ἐν τῶ μέλλοντι, μετὰ ζῆλιαν προφανῆ ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ οὗ ἐτάχθημεν καὶ νόμῳ καὶ ψήφῳ νὰ φροντίζωμεν καὶ νὰ μεριμνῶμεν, καὶ πῶς νὰ καταστήσωμεν ὑπόπτους ἢ μισήτους εἰς τὰ ὄμματα τοῦ λαοῦ τοὺς ἔχοντας τὸ θάρρος νὰ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ συμβουλευώσι τὰ ὀρθὰ καὶ ὠφέλιμα. Ἀποκρούομεν ὅτι ὠφέλιμον εἰς ὀλόκληρον κοινωσίαν, προφασιζόμενοι τὴν οἰκονομίαν, ὀχυρούμενοι ὀπίσθι τοῦ ἀναγκαίου τούτου στοιχείου τῆς συντηρήσεως καὶ ὑπάρξεως, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου ἀφειδῶς δαπανῶμεν καὶ καταστωτεύομεν χάριν δημοκολακείας καὶ ὠφελείας ὀλίγων εἰς ἄλλα ἀνωφελῆ καὶ παράκαιρα.

Ὁ ἀγαθὸς ἄρχων ὀφείλει ἀείποτε νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ὑπάρχει ἐτέρα ἀντιθετος δημοτικότης, ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἠθικῶν στοιχείων καὶ τῆς ἀληθοῦς ὠφελείας, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ κοινωσία, καὶ χάριν τῆς τοιαύτης ἐμπιστοσύνης ὀφείλει ν' ἀγωνίζηται ἀντὶ τῆς ἄλλης, τῆς κακῶς ἐννοουμένης δημοτικότητος, ἥτις, ἂν καὶ γοητευτικώτερα εἰς τὰ ὄμματα τοῦ ὄχλου, εἶναι πράγματι δημοκρατία, ὀλέτειρα τῆς κοινωσίας.

Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν ἤρχισε νὰ ἐκκλίπῃ καὶ ἡ πρότερον ἀκμάζουσα κοινὴ γνώμη, ἥτις ἐπ' ἀγαθῶ τῆς κοινωσίας ἀπεφάνετο μετὰ σεμνῆν καὶ σώφρονα συζήτησιν περὶ τῶν κοινῶν, ἐγκωμιάζουσα τὰς καλὰς καὶ καυτηριάζουσα τὰς κακὰς πράξεις ἐκάστου, καὶ ἥτις ἠδύνατο καὶ σήμερον νὰ διευθύνηται ἀσφαλῆστερα καὶ ὀρθώτερα, ἂν καὶ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διαχειρίσιν τῶν δημοτικῶν πραγμάτων αἱ συζητήσεις συνωδεύοντο μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην δημοσιότητα, ἐξ ἧς πηγάζουσι τὰ ἀνεκτίμητα ἀγαθὰ τοῦ ν' ἀποκαλύπτωνται αἱ ἀφορμαὶ καὶ τὰ ἐλατήρια τὰ παρακινούντα εἰς πᾶσαν ἐπιψήφισιν καὶ ἀπόφασιν. Τὸ μέγιστον κἀλὸν τῆς τοιαύτης δημοσιότητος ἠθέλεν εἶσθαι, ὅτι δι' αὐτῆς παρευρίσκοντο, οὕτως εἰπεῖν, καὶ οἱ ἐκλογεῖς εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐξουσίας τὴν ὅποιαν τοῖς ἐνεπιστεύθησαν, καὶ κρίνουσιν ἀσφαλῶς περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν καὶ τῆς φρονήσεώς τῶν· οὕτω δὲ δι' αὐτῆς ἀπεσοδοῦντο τὰ ὀλέθρια τῆς δημοκρατίας ἀποτελέσματα καὶ ὀλόκληρος ὁ δῆμος ἠδύνατο νὰ γνωρίσῃ, ἂν ὁ δεινὰ ἢ ὁ δεινὰ ἐκλεκτὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐξεπλήρωσεν εὐόρκως καὶ δεόντως τὸ καθήκον του.

Ἐν Πάτραις τὴν 9 Ἰανουαρίου 1884. Ν. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀπαντες οἱ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν ἐτάχθησαν ἤδη εἰς τὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιπολίτευσιν. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐρευνησωμεν κατὰ πόσον ἐν τῇ στάσει ταύτῃ τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν ἀντιπροσωπεύεται τὸ περὶ τῆς Κυβερνήσεως φρόνημα τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν καὶ ἐὰν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν ἀληθὲς ὅτι οὐδὲ ἐλαχίστη μειονότης τῆς ἐπαρχίας φρονεῖ φύλα περὶ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ μὴ ἔχῃ οὐδὲ ἓνα κἀν ἐκ τῶν ἐαυτῆς ἀντιπροσώπων συμπολιτευόμενον τῇ Κυβερνήσει. Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου δὲν εἶναι εὐχερῆς παρ' ἡμῖν, παρ' οἷς ἐλλείπουσιν ὅλα τὰ ἀσφαλῆ ἐκείνα γνωρίσματα τῆς διαθέσεως τῆς κοινῆς γνώμης, ἅτινα ἀλλαχοῦ δίδουσι τὸ μέτρον τῆς ἐκτιμῆσεως τῆς τοιαύτης ἢ

τοιαύτης τροπῆς τοῦ δημοσίου φρονήματος. Εἰς ἄλλας ἐν τούτοις σκέψεις ἀνοίγει τὸ στάδιον ἢ εὐτυχῆς ἢ δυστυχῆς συγκυρία αὕτη τοῦ νὰ μὴ ἔχῃ δηλονότι ἡ ἐπαρχία ἡμῶν οὐδένα τῶν ἐαυτῆς ἀντιπροσώπων συμπολιτευόμενον τῇ Κυβερνήσει, καὶ ἀπλὴν ἀφετηρίαν τῶν σκέψεων τούτων δίδομεν σήμερον εἰς τοὺς ἡμετέρους συνεπαρχιώτας. Ἐὰν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ κυριώτερα αἰτία τῆς κακοδιοικήσεως τοῦ τόπου ἔγκειται ἐν τῇ συγχύσει τῶν τοῦ Κράτους ἐξουσιῶν, εἰς τὴν ἀνάμιξιν δηλ. τῶν βουλευτῶν ἐν τῇ διοικήσει καὶ τὴν ὀλεθρίαν αὐτῶν ἐπίδρασιν ἐφ' ὅλων τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν, οὐδὲ τῆς δικαστικῆς ἐξαίρουμένης, εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐπαρχία ἀπληλαγμένη ἤδη τῆς ὀλεθρίας ταύτης βουλευτικῆς ἐπηρείας καὶ ἐπαφημένη ἐλευθέρᾳ εἰς τὴν διαχειριστικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐξουσίαν, ἐδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πείραμα ἀνεπηρέαστου διοικήσεως, ἐν αὐτῇ δὲ ἐδύνατο νὰ δειχθῇ ἡ Κυβερνητικὴ χρηστότης καὶ ἡ διαχειριστικὴ ἰκανότης τοῦ Ὑπουργείου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἠθέλαμεν δυνηθεῖν νὰ κρίνῃ ἐπὶ μέρους, κατὰ πόσον ἐν τῶ συνόλῳ τῆς διοικήσεως ἐπίδραξ ἐπὶ βλάβῃ αὐτῆς ἡ βουλευτικὴ παρέμβασις καὶ κατὰ πόσον ἐπὶ τῆς χρηστότητος καὶ τῆς ἀμεροληψίας τῶν διαφορῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ἐπενεργεῖ τῶν βουλευτῶν ἡ λεγομένη παντοδυναμία. Πολλοὶ ἐνταῦθα ἀνέμενον ἀνυπομόνως τὸ πείραμα τοῦτο, ἀλλ' ἤτο πεπωμένον φαίνεται νὰ μὴ δοθῇ οὐδὲ ἀπλὴ εὐκαιρία, εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν ἀνέλιξιν τῶν παρ' ἡμῖν πολιτικῶν πραγμάτων, νὰ ἴδωσιν ἔστω καὶ πόρρωθεν τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου διοικητικοῦ ζητήματος, τὴν ἀνεπηρέαστον ἐνάσκησιν τῆς διοικήσεως, ἣν ἔπρεπε νὰ ποθῇ καὶ εἰς ἣν ἔδει ν' ἀποβλέπῃ πᾶσα ἠθικὴ καὶ φιλότιμος Κυβέρνησις. Ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις μάλιστα εἶδε διαφυγεῖν τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν βουλευτῶν τῆς, ἀντὶ νὰ ζητήσῃ νὰ ἐπωφεληθῇ, πρὸς ὄφελος τῆς ὑπολήψεώς τῆς, τοῦ σταδίου ὅπερ ἠνοίγετο αὐτῇ καὶ τῇ ἀγαθῇ ἐνεργείᾳ τῆς, ἔσπευσε νὰ ἐκχωρήσῃ ὡς εἰπεῖν, τὴν ἡμετέραν ἐπαρχίαν εἰς ἄλλους ἐκκολαπτομένους νεοσσοὺς τοῦ πολιτικοῦ γένους, ἵνα μὴ ἀλλοιωθῇ ἡ ἀφομοίωσις ἐν τῇ κακοδιοικήσει καὶ διάσπασθῇ ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς χώρας ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐπενέργεια τῶν ἀλλοτρῶν στοιχείων. Ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσιν ἐνταῦθα, μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ὑπουργικῆς φάλαγγος ἀποχώρησιν καὶ τοῦ τελευταίου ἀντιπροσώπου τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, τὸ Ὑπουργεῖον μετεκαλέσατο παρ' ἑαυτοῦ ἓνα τῶν μὴ ἐν ἐνεργείᾳ πολιτευτῶν τοῦ τόπου, ἵνα τὸν καταστήσῃ ἀντιπρόσωπόν τῆς παρ' ἡμῖν καὶ θέσασα ἐπ' αὐτοῦ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπουργικότητός του, διὰ τινῶν παροχῶν ἐξ ἐκείνων, ἅτινα ἡ Ἑλληνικὴ εὐφύια ἀποκαλεῖ βουσοφῆτια, τὸν ἀπολύει εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ἵνα τεθῇ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς διοικήσεως, ἵνα ἐπιρωθῇ πολιτικῶς δι' ὅλων τῶν μέσων, ἅτινα ἐγνωρίσαμεν ἤδη ἅπαντες ἀποχρώντως, καὶ διὰ νὰ μὴ γνωρίσωμεν οὕτω πατὲρ τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνεπηρέαστου διοικήσεως καὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν θεσμῶν. Τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη ἐπιστεύσαμεν πλειότερον ἀχθόμενῃ ἐπὶ τῇ συγχύσει τῶν ἐξουσιῶν ἥτις ἀποκλείει ἀπὸ πάσης Κυβερνήσεως τὸ στάδιον τῆς ἀγαθῆς ἐνεργείας, μετὰ λύπης δ' ἤδη παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι κυβερνῆται, τὰ πρὸς τὸ ἔθνος ἀπευθυνόμενα ὠραιότατα πολιτικὰ δόγματα, ἀπαγγέλλουσιν ὡς ὑποκριταὶ ἀπὸ θυμέλης, ἐν τῇ πράξει δ' ἅπαντες εἰσὶ πανόμοιοι καὶ μαθηταὶ ὅλοι τῆς ἀπρηχαιομένης σχολῆς τῆς ἐπιτηδεϊότητος. Ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχεν ἀνάγκην ἰδιαιτέρου ἀντιπροσώπου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ, διότι ἔ-

χει τούς εαυτῆς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, οὐδ' ἀπολογητὰς ἰδίους, διότι ἔχει τὰ ἴδια αὐτῆς ἔργα· ἡ κομματικὴ ἀντιπροσωπεία εἶναι νόθος καὶ οὐδεμίαν ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην. Κυβερνήσεις ἔχουσα πεπειθῆσιν εἰς τὴν εαυτῆς χρηστότητα, εἰς τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῆς καὶ τὴν χρησιμότητα τῶν ἔργων τῆς, δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἵνα στηριχθῆ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ τόπου, στηρίγματος κόμματος ἢ ἐπιρροῆς· ὅπως μάλιστα διενεργεῖται ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀντιπροσωπεία τῶν Κυβερνήσεων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν κατὰ τόπους πολιτευτῶν, οὐδὲν ἕτερον κατορθοῖ ἢ νὰ συντρίβῃ τὸ εαυτῆς γόητρον εἰς αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ σημεῖα εἰς ἃ ἐξεδηλώθη ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς. Εἶναι πεπρωμένον φαίνεται ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις νὰ πλανᾶται διὰ ἀρκῶς εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν μας πράγματα καὶ ὑπέκουσα εἰς τὸ πεπρωμένον τῆς τοῦτο δὲν ἐδυνήθη ν' ἀποφύγῃ καὶ τὸ νέον τοῦτο λάθος οὐτινος αἰ συνέπειαι δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ ἐπέλθωσι λίαν δυσάρεστοι. Ταῦτα σήμερον ὡς ἀφετηρία ἀπέψωον περὶ σπουδαίου τοπικοῦ ζητήματος.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα οἰκογενειακῶς ὁ κ. Ροντέλ, ἀρχηγὸς τῆς Γαλλικῆς ἀποστολῆς τῶν μηχανικῶν, ἵνα ὡς μέλος ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τοῦ λιμένου ὑπὸ τεχνικὴν ἔποψιν. Περὶ τούτου ἀρκετὰ λέγει ὁ κ. Κοντογούρης ἐν τῇ δημοσιευομένῃ ἀνωτέρω διατριβῇ του.

— Παύσεις τινὲς καὶ διορισμοὶ ὑποδεστέρων ὑπαλλήλων ἐπελθόντες ἐνταῦθα κατ' αὐτὰς πᾶν ἀπροσδοκῆτως, ἐνισχύουσι τὴν ἀλήθειαν τῆς εἰδήσεως ὅτι ὁ κ. Ἀχ. Γεροκωστόπουλος ἐγένετο οἰκείος τῇ Κυβερνήσει καὶ ὅτι ἐν γὰρ τῷ παρόντι οὗτος μόνος ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων ἐστίν, κατὰ τὴν γλώσσαν τῆς ἐπαρχιακῆς πολιτικῆς, ὁ ἴσχυον.

— Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ἀναίτιως ὁ κ. Παναγ. Διαμαντόπουλος ἐλεγκτῆς παρὰ τῇ ἐνταῦθα ὑποδιευθύνσει τῶν ταχυδρομείων, ὑπάλληλος φιλόπονος καὶ κεκτημένος ἀρκοῦσαν τῆς ὑπηρεσίας πείραν. Φαίνεται ὅτι καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῶν πεπειραμένων ὑπαλλήλων δι' ἄλλων, εὐρηται ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἀναδιοργάνωσης τῶν ταχυδρομείων.

— Οἱ κληρονόμοι τοῦ πρό τινος ἀποβιώσαντος ἐνταῦθα σεβαστοῦ συμπολίτου μας Ἀναγ. Τζέτζου, κ.κ. Σπυρ. καὶ Γεωρ. Τζέτζου ἐκπληροῦντες τὴν τελευταίαν ἐσθὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ τῶν κατέβαλον ἀνὰ χιλιάς μὲν δραχ. εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν ναοὺς «Ἁγίου Ἀνδρέου» «Παντανάσσης» καὶ «Εὐαγγελισμοῦ», πεντακοσίας δὲ εἰς τὸν τοῦ «Παντοκράτορος» καὶ 300 εἰς τὸν τῆς «Ἀλεξωτίσης» καὶ ἀνὰ δραχ. 600 εἰς τὰ παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα Νοσοκομείον, Πτωχοκομείον καὶ Βρεφοκομείον, ἧτοι ἐν ὅλῳ δρ. 5,600. Διὰ τῆς καλλίστης ταύτης πράξεως τῶν κληρονόμων του, δίδεται ἀφορμὴ καὶ αὐθις ν' ἀναμνησθῶμεν τοῦ σεβαστοῦ ἀνδρός, ὅστις διεβίωσεν ἐπὶ μακρὸν ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐν ἀρετῇ καὶ εὐσεβείᾳ καὶ νὰ μακαρισθῶμεν τὴν μνήμην του.

— Πρό τινος συμβαίνουσι συνεχῶς ἐνταῦθα καὶ ἐντὸς τῶν οἰκῶν μικροκλοπαὶ ὧν οἱ δράσται δὲν ἀνεκαλύφθησαν εἰσέτι. Ἀφαιροῦνται λάθρα ἐπανωφώρια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀλεξιβρόχια καὶ ἄλλα παρόμοια πράγματα ἐκτιθέμενα συνήθως εἰς τοὺς διαδρόμους τῶν οἰκῶν φαίνεται ὅτι εἴτε εἰς, εἴτε πολλοὶ χωριστὰ ἕκαστος, εἰσέρχονται εἰς τοὺς οἴκους ἐπὶ παντοίας προφάσεις καὶ ἐὰν δὲν φωραθῶσιν ἀρπάζουσι πᾶν τὸ προστυχόν. Λοιπὸν προσοχὴ εἰς δὲ τὴν Ἀστυνομίαν συνιστῶμεν πλείωτέραν ἐνέργειαν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν κυρίων αὐτῶν.

— Ἐνεκα τῆς μὴ ἐκδόσεως τοῦ φύλλου μας κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα βραδέως ἀπευθύνομεν τὰ συλλυπητήρια τοῦ «Φορολογουμέ-

νου» εἰς τὴν φίλην οἰκογένειαν τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν συμπολίτου κ. Παναγιώτου Παπαδιαμαντοπούλου, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς σεβαστῆς συζύγου του Αἰκατερίνης, ἐφ' ᾧ θρηνοῦσι καλὸς καγαθὸς σύζυγος, υἱοὶ καὶ θυγατέρες. Ἡ ἀπώλεια τῶν ὀλίγων ἐναπομεινασῶν εἰσέτι παρ' ἡμῖν δεσποινῶν τῆς παρωχημένης γενεᾶς εἶναι καὶ λογίζεται οὐ μόνον ἀπώλεια τῶν οἰκῶν οὐς ἴδρυσαν καὶ ἐλάμπρυναν διὰ τῶν ἀρετῶν τῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς κοινωνίας ὁλοκληροῦ, ἧτις ἀπόλλυσιν ἐν αὐταῖς ἀξιομίμητα πρότυπα καλλίστων συζύγων καὶ ἀρίστων μητέρων. Εἰς τὴν ὁσημέραι ἀραιουμένην ταύτην ταξιν ἀνῆκε καὶ ἀφ' ἡμῶν ἀπελθοῦσα σεβαστὴ δεσποινα Αἰκατερίνη Παπαδιαμαντοπούλου, διὰ τοῦτο ὁλόκληρος ἡ πόλις μετὰ συγκινήσεως βαθείας ἤκουσε τὸν θάνατόν τῆς καὶ ἠκολούθησε τὴν κηδείαν τῆς. Αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη.

— Τὸ μέτρον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐβδομαδιαίαν ἀγορὰν εἰς τὴν ἐνταῦθα πλατείαν τοῦ «Ἁγίου Γεωργίου» εἶναι λίαν συντελεστικὸν εἰς τὴν ἀραιώσιν τῆς ἀγορᾶς Μαρκάτου ἧτις ἐπεβόλλετο πρὸ πολλοῦ καὶ χάριν τῆς καθαρότητος καὶ χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ μέρους τούτου, καὶ ἀδίκως νομιζομεν κατεκρίθη ὑπὸ τινων συναδέλφων.

— Οἱ μικροὶ μαθηταὶ τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ τμήματος τοῦ ἐνταῦθα Ἀρχαίου Λυκείου συναθροίσαντες δι' ἐράνου δραχμὰς 34 καὶ 14 [00 προσήνεγκον αὐτὰς εἰς τὸ ἀδελφάτονον τοῦ Βρεφοκομείου κατὰ τὰς ἐορτὰς ὑπὲρ τῶν «μικρῶν ἀδελφῶν» κατὰ τὴν ὥραιον ἔκφρασιν τοῦ καλλίστου μαθητοῦ Δημ. Μαξίμου, ὅστις ἐπέτελεσε τὸ ἔργον τῆς ἐγχειρήσεως μετ' αἰσθήματος προδίδοντας τὴν καταγωγὴν του ἐκ τῆς εὐγενοῦς καὶ φιλανθρωπικοῦ οἰκογενείας Ἀνδ. Λόντου. Ἀξιεπαινοὶ πάντες οἱ μικροὶ μαθηταὶ, ἀξιεπαινοὶ καὶ ἡ διέουσις τοῦ Λυκείου ἐθίζουσα ἐνωρὶς τοὺς ἐμπιστευμένους αὐτῇ παιδῶς εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς διδύμου ταύτης ἀδελφῆς τῆς προσευχῆς.

— Συνιστᾶται κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ὑπὸ πολλῶν κτηματικῶν «Γεωργικὸς Σύλλογος» ὅστις προτίθεται νὰ δώσῃ τὴν ὄθησιν εἰς λύσιν πολλῶν γεωργικῶν ζητημάτων καὶ νὰ καταστήσῃ κοινὰς πολυτίμους γεωργικὰς γνώσεις. Οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν σύστασιν τοῦ Συλλόγου τούτου ἐμπνέουσι πᾶσαν ἐμπιστοσύνην, διὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν ἐφεσί των, ἐλπίζομεν δ' ὅτι λίαν προσεχῶς θέλομεν ἀνακοινῶσι εὐάρεστα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀγαθῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐργασίας των.

— Ἀγαθὴ ἦτο ἡ ἐμπνευσις τῆς ἡμετέρας δημοτ. ἀρχῆς τοῦ νὰ προσλάβῃ ἐπὶ μετρίῳ μισθῷ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου τὸν καλλίστον νέον κ. Διον. Ἀμπελικόπουλον, σπουδάζοντα ἐπιμελῶς ἐν Γαλλίᾳ ὡς ὑπότροφος τοῦ Ζάπκα, τὴν γεωπονίαν καὶ τὰς ἄλλας συναφεῖς αὐτῇ ἐπιστήμας. Οὕτω καλλίστος καὶ φιλότιμος ἐπιστήμων τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καινοῦ, ἔτοιμος νὰ συμβουλευθῇ ὀρθῶς περὶ παντὸς ἀναγομένου εἰς τὴν γεωργίαν, νὰ ἐπιμεληθῇ δημοτικὸν φυτώριον, νὰ διδάξῃ τοὺς ἀπλουστέρους ἐξ ἡμῶν τὰς στοιχειώδεις γνώσεις τοῦ σπουδαιότερου κλάδου τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος καὶ νὰ συντελέσῃ παντοιοτρόπως εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς καλλιεργείας κτλ. Ἡ εἰς τὴν δημοτ. ὑπηρεσίαν πρόσληψις τοῦ κ. Ἀμπελικόπουλου συμπέπτουσα μετὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ «Γεωργικοῦ Συλλόγου», περὶ οὗ ἀνωτέρω, ἐστὶ γεγονός εὐχάριστον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καὶ συγχάριστον τοὺς εἰσηγησαμένους αὐτό.

— Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὰ ὀλίγα καὶ ἐκφραστικὰ τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν φίλου καὶ δημοτ. Συμβούλου κ. Ν. Θω-

μοπούλου «περὶ Δημοκοπίας», ἄτινα δημοσιεύομεν ἀνωτέρω. Οἱ δυνάμενοι ν' ἀναγινώσκωσι καὶ τὰ μεταξὺ τῶν στοιχείων, θὰ διδῶσιν ἀναμφιβόλως ποῖα γεγονότα ἐνέπνευσαν τῷ κ. Θωμοπούλῳ τὴν ἰδέαν νὰ γράψῃ περὶ δημοκοπίας. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ταῦτα θὰ σωφρονήσωσι τοὺς πρὸς οὓς ἀπευθύνονται· ἂν ὅμως ἀποβῶσιν ἀκαρπα, παρὰ τοῦ κ. Θωμοπούλου ἀναμένωμεν κατηγορηματικωτέραν ἐπιτίμησιν.

— Δυστυχῶς τὸ Δημοτ. Συμβούλιον κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπέριψε τὴν δαπάνην πρὸς ἴδρυσιν ἐιδικῆς ἀρχῆς τῆς ἀγορανομίας, πρὸς μεγάλην λύπην ὅλων τῶν χρηστῶν πολιτῶν, οἵτινες πρὸς στιγμὴν ἤλπισαν ὅτι ἡ ἀπροκάλυπτος ἐν τῇ ἀγορᾷ νοθεία καὶ ληστεία ἤθελεν ἐκλείψει διὰ συντόνου ἐπιβλέψεως καὶ τοῦ πατρὸς τῆς ἰδέας τῆς ἐιδικῆς ἀγορανομίας κ. Ν. Θωμοπούλου ἐκ τῶν μάλλον ζηλωτῶν Δημοτ. Συμβούλων. Ὁ κ. Θωμοπούλος ἐν τούτοις ἐννοεῖ νὰ δοκιμασθῇ ἡ σωτηρεία ἐνέργεια τοῦ θεσμοῦ τῆς ἀγορανομίας καὶ ἀποτυχῶν νὰ πείσῃ περὶ τούτου τοὺς συναδέλφους του, προσεφέρθη νὰ μισθοδοτηθῇ ἐξ ἰδίων τὸν διορισθησόμενον ἀγορανόμον ἐπὶ ἐν ἔτος, πεποιθὼς ὅτι τὰ ἀποτελέσματα ἔσονται λαμπρὰ καὶ ὅτι προσενέγκει τῷ Δήμῳ ἀρίστην ὑπηρεσίαν, ὡς ἐπιθυμεῖ πάντοτε νὰ πράττῃ ὡς Δημοτ. Σύμβουλος.

— Μετὰ μικρὰν σκέψιν καὶ μικρὰν συζήτησιν τὸ Δημοτ. Συμβούλιον ἀπέριψε τὴν αἰτήσιν τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορ. Συλλόγου «Ἐρμῆς» περὶ τροποποιήσεως τοῦ Δημοτ. Δασμολογίου, ἣν τὸ Σωματεῖον διὰ καλλίστου ὑπομνήματος ἐδικαιολόγησεν πληρέστατα καὶ κατέδειξε τοὺς γενικωτέρους λόγους, οἵτινες ἐπιβάλλουσι, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καθόλου, τὴν περὶ ἧς πρόκειται τροποποίησιν. Δυστυχῶς τὸ Συμβούλιον ὑπὸ στενῶν ἰδεῶν ἐμφορούμενον δὲν κατενόησε τὸ αἴτημα τοῦ Συλλόγου ἀποχρώντως, οὐδ' ἐσυζήτησεν αὐτὸ μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτῷ ἐμβριθείας, προσέθη δὲ εἰς τὴν ἀπόρριψιν αὐτοῦ, διότι ἴσως ἐξέλαβε τὸ ζήτημα ἀφορὸν εἰς τὰ συμφέροντα ὠρισμένης τάξεως ἀτόμων, ἐνῶ τοῦτο ἀποβλέπει εἰς τὴν καθολικὴν πρόοδον τῆς πόλεως. Ὁ κ. Νομάρχης, εἰς ὃν διεβιβάσθη ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Συλλόγου, κατενόησε τὸ ζήτημα καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν καὶ διείδε ποῖα γενικώτερα συμφέροντα ἐμπεριείχε, προσεπάθησε δὲ ἀλλ' εἰς μᾶτην νὰ καταστήσῃ καὶ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον κοινωνὸν τῶν ἰδεῶν του. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θέλομεν δημοσιῶσι τὸ ὑπόμνημα τοῦ Συλλόγου, ἐξ αὐτοῦ δὲ θέλουσι πεισθεῖ πάντες, πλὴν ἴσως μόνων τῶν Δημοτ. Συμβούλων, ὅτι ὁ Σύλλογος δὲν ἐμφερεῖτο ὑπὸ ἰδεῶν ἀποκλειστικῶν, ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον, θέλομεν δὲ ἐξακολουθήσῃ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς δημοτικῆς τῶν ἐμπερευμάτων φορολογίας, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ γίνωσι κοινῶς γνωστὰ τὰ ἐπιπροσθύνοντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου προσκόμματα καὶ ἀρθῶσι ταῦτα, πρὶν ἢ ταῦτα στειρεύσωσιν αὐτὰ τελείως.

— Ὁ κ. Ἀθανάσιος Παπανικολάου ἔμπορος, τὴν προσεχῆ τετάρτην ἐορτὴν τοῦ ὀνοματός του δὲν ἐορτάζει ἕνεκα πένθους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Εὐαγγελιστρίας τελοῦμεν Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ναυαπίσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πεφλημένου ἡμῶν συζύγου καὶ πρὸς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΙΣΗ.

Παρακαλοῦνται ὅθεν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι νὰ προσέλθωσι, ἐὰν εὐαρεστοῦνται, ἵνα ἐνώσῃσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον δεήσεις των.

Ἐν Πάτραις, τὴν 13 Ἰανουαρίου 1884.

Ἡ Σύζυγος

Τὰ τέκνα

(Ἡ παροῦσα θεωρητικῶς καὶ ὡς ἰσχυρὰ πρὸς ἄλλους)